

நாம் மரித்த பிறகும், அப்பொழுதும்
நீங்கள் சுயநினைவுடையவர்களாய்
இருக்கிறீர்கள் என்பதை அது
காட்டுகிறது. அவன் அதை
நினைவுகூர்ந்தான்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: என்னைப் பின்பற்றி வா,
ஜூன் 1, 1963, டூசான், அரிசோனா,
அமெரிக்கா

65. அது மட்டுமல்ல, **ஆனால் நாம் கூறுகிற யாவும் ஜீவிக்கிறது**. நாம் பேசுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மரிக்க முடியாது. இப்பொழுது, இந்த அறையினூடாக வார்த்தைகளும், ஜனங்களின் வடிவங்களும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. தொலைக்காட்சி அதைக் கிரகித்துக் கொள்கிறது. நீங்கள் சரியாக இங்கே பேசி விட்டு, அதே வினாடியில் உலகத்தைச் சுற்றிலும் உங்கள் சத்தத்தை அவர்களால் கேட்க முடியும். நீங்கள் அதை இந்த அறைக்குள் கூட கேட்பதற்கு முன்பே, அது மின்னணு முறையினால் உலகத்தைச் சுற்றிலும் போகிறது.

66. மேலும் தேவனுடைய மகத்தான திரையானது அதை கிரகித்துக் கொள்கிறது.

**நீங்கள் அசைகிற ஒவ்வொரு அசைவும்,
நீங்கள் செய்கிற ஒவ்வொரு செயலும்,
நீங்கள் அதை நியாயத்தீர்ப்பில் சந்தித்தாக
வேண்டும்.** புரிகிறதா? எனவே, வாலிப
பிள்ளையே, அதை நிறுத்துவதற்கு இது ஒரு
நல்ல காரியமாகும், இந்தக் காரியங்களைக்
குறித்து சிந்தித்துப் பாருங்கள், பாருங்கள்,
ஏனென்றால் நீங்கள் அதை மீண்டும்
சந்திக்கப் போகிறீர்கள். புரிகிறதா?

67. நாம் இந்த வாலிபனைக் குறித்தும்,
அவன் பெற்றிருந்த வாய்ப்புகளைக் குறித்தும்
ஆராய்ந்து பார்ப்போம், அவனுடைய
ஸ்தானத்தில் உங்களை நீங்களே பொருத்திப்
பாருங்கள். பெக்கியைப் போலவும்,
மார்லினைப் போலவும் இருக்கிற ஒரு சிறு
பெண்ணே, அவனுடைய ஸ்தானத்தில் நீ
நின்று கொண்டிருந்தது போலவே,
அதேவிதமாக, இன்னும் ஜீவிக்கிற அந்த
சந்தந்தை உன்னால் கேட்க முடிந்தது.

68. அது இன்னும் ஜீவிக்கிறது. அது
இன்னும் அசைந்து கொண்டிருக்கிறது.
விஞ்ஞானமானது, “இரண்டாயிரம்

வருடங்களுக்கு முன்பு அவர் பேசின அவருடைய சரியான சத்தத்தை இப்பொழுதிலிருந்து இருபது வருடங்களில் அவர்களால் கிரகித்துக் கொள்ள முடியும்” என்று கூறுகிறது. அது இன்னும் ஜீவிக்கிறது. கடலில் போடப்பட்ட ஒரு கூழாங்கல்லைப் போன்று, அந்த அலையானது ஒருபோதும் நிற்பதேயில்லை. அது ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் பிரயாணம் செய்து, கரையை அடைந்து, மீண்டும் திரும்பி வருகிறது.

69. அதுபோலவே ஒரு சத்தமானது ஒருமுறை காற்றில் பேசப்படும்போது, அது ஒருபோதும் மரித்துப் போவதில்லை. நியாயத்தீர்ப்பில் உங்களால் எதையும் கூற முடியாது. அது சரியாக அங்கே இருக்கிறது. “என்னைப் பின்பற்றிவா” என்று அந்த வாலிபனை அழைத்த இயேசு கிறிஸ்துவின் சத்தமானது அந்த திரையில் காட்டப்படும், அவன் அதைப் புறக்கணித்தது துக்ககரமானது, ஏனென்றால் அவன் அந்த மகத்தான உரிமையைக் கொண்டிருந்தான். பாருங்கள்? நாம்... எப்போதுமே அது பணமாக இருக்க வேண்டியதில்லை. அது

வேறு காரியங்களாகவும் இருக்கலாம். பாருங்கள்? நாம் அந்த அழைப்புக்குச் செய்வதைக் காட்டிலும், நாம் மிக அதிகமாக நேசித்து, வைத்திருக்கிற எதுவுமே நமக்கு ஒரு பணத்தைப் போன்றே ஆகிவிடுகிறது, பாருங்கள். அது நம்மைக் கெடுக்கும் ஏதோவொன்றாக ஆகிவிடுகிறது.

70. இப்பொழுது நாம் சிறிது அவனைப் பின்தொடர்ந்து போவோம். அவன் அதைப் புறக்கணித்த போது, என்ன சம்பவித்தது? **அந்த கிறிஸ்துவின் சத்தத்திற்கு அவன் செவிகொடுக்கவில்லை. அவன் தன்னுடைய நண்பர்களோடு போய் விட்டான்.**

71. வாலிப பிள்ளைகளே, நீங்கள் எல்லாரும் அருமையான பிள்ளைகள், நீங்கள் நண்பர்களோடு சேர்ந்து கொள்ள வேண்டியது தான், ஆனால் நீங்கள் கொண்டிருக்கும் நண்பர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதைக் கவனியுங்கள். **அந்த நண்பன் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றிக் கொண்டிருந்தால், அந்த நண்பனோடு செல்லுங்கள். நீங்களும் கூட கிறிஸ்துவைப்**

**பின்பற்றுங்கள். ஆனால் அவன்
கீறிஸ்துவைப் பின்பற்றாதவனாகில்,
அவனோடு சேர்ந்து கொள்ள வேண்டாம்.**

72. நாம் அவனைக் கவனிப்போம். அவன் அநேகமாக அவனுடைய நண்பர்களைப் பின்பற்றிப் போனான் என்பதை நாம் கண்டுகொள்கிறோம். அவன் ஒரு மகத்தான தலைவனாக ஆனான். அப்போது அவன் ஒரு மகத்தான தலைவனாயிருந்தான். அதன்பிறகு, அவன் – அவன் – அவன் தன்னுடைய பொருட்களை வைப்பதற்காக கூடுதலான களஞ்சியங்களைக் கட்ட வேண்டியிருந்த அளவுக்கு அவன் மிகவும் செழிப்படைந்தான் என்பதை நாம் காண்கிறோம். (லூக்கா 12:16-19) பிறகு அவன் தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டான், அவனுக்கு வயது சென்ற பிறகு, வாலிப வயதின் கவலைகளும் காரியங்களும் கடந்து போய் விட்டன, எல்லாவற்றையும் அவன் செய்து விட்டான், ஒருக்கால் மகிழ்ச்சியாக பொழுதைப் போக்கியிருப்பான்.

73. என்னைப் போன்றோ, என்னுடைய மனைவியைப் போன்றோ, உங்கள் தாய்மார்கள் மற்றும் தகப்பனைப் போன்றோ இருக்கும் ஒரு வயதான மனிதனுக்கோ அல்லது ஒரு வயதான பெண்மணிக்கு தாங்கள் சிந்திக்கக் கூடிய எதுவும் கடினமாக இருப்பதில்லை. வாலிப பையன்கள் மற்றும் வாலிப பெண்களாகிய உங்களைப் போன்று அவர்கள் வெளியே சென்று தெருக்களில் மேலும் கீழும் ஓட விரும்புவதில்லை, அதைச் செய்ய அவர்களால் முடியாது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். உங்களுடைய மனைவி அல்லது உங்களுடைய கணவன் யாராக இருக்கப் போகிறார்கள் என்று (பார்ப்பதற்காக) வாலிப பையன்கள் மற்றும் பெண்களுடனான சந்திப்புகள், அல்லது, பாருங்கள், அவர்கள் தங்கள் சிந்தையில் அதைக் கொண்டிருப்பதில்லை. அவர்களுக்கு, அவர்களுக்கு பிள்ளைகள் உண்டு, அவர்கள் அதிலேயே ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். நாளை, நாளைய தினம் ஒன்று இருக்குமானால், நீங்கள் எல்லாரும் அப்படியே இருக்கப் போகிறீர்கள். புரிகிறதா?

74. மேலும் இந்த வாலிபனைப் பாருங்கள், அதன்பிறகு, ஒருக்கால்... அவன் ஒருக்கால் விவாகம் கூட பண்ணியிருக்க மாட்டான். ஆனபோதிலும், அவன் ஒரு மகத்தான தலைவனாயிருந்தான். மேலும் அவன்... மேல் உட்கார்ந்திருந்தான்.

75. இன்றும் எருசலேமில் இன்னும் கூட அவர்கள் வீட்டின் மேலிருந்து (housetop) புசிக்கிறார்கள், இந்நாளிலும் சாயங்கால நேரத்தில் வெளியில் குளிர்ச்சியாயிருக்கும் போது, அவ்வாறு செய்கிறார்கள்.

மேலும் அவனோடு வேறொரு கதாபாத்திரம் நம் மனக்கண் முன்பாக கொண்டு வரப்படுகிறதைக் காண்கிறோம்: **அவன்தான் ஒரு பிச்சைக்காரன்.** (லூக்கா 16: 19-31)

76. அடுத்திருப்பவனைக் கனம்பண்ண வேண்டுமென்று (கற்பிக்கப்பட்டு) அவன் வளர்க்கப்பட்டிருந்தான், பிறர் உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்றிருப்பதை நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள். பாருங்கள், கிறிஸ்துவின் அந்த அழைப்பை அவன்

புறக்கணித்ததன் மூலமாக, இறுதியில்... அதைப் போன்று காணப்பட்ட அவ்விதமான ஒரு வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டிருந்த ஒரு வாலிபனுடைய, பிறரைக் கனம் பண்ணுகிற குணமானது அவனை விட்டு ஒருபோதும் அகன்று போயிருக்காது. ஆனால் அது அவனை விட்டுப் போய் விட்டது. அது போய் விட்டது.

77. லாசரு என்ற பெயருடைய ஒரு மனிதன் வாசலருகே படுத்திருந்து, அவனிடம் உணவுக்காகப் பிச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்தான், (ஆனால்) அதனால் பயனில்லாமல் போயிற்று. பெருக்கி போடப்பட்ட துணிக்கைகளை அவன் புசித்துக் கொண்டிருந்தான், அது அந்தப் பிச்சைக்காரனுக்குப் போடப்படுவதல்ல, ஆனால் நாய்களுக்கு போடப்படுவதைத் தான் அவன் புசித்தான். அவன் பருக்கள் நிறைந்தவனாய் இருந்தான். ஆனால் அந்த மனிதனோ (ஐசுவரியவான்) சமுதாயத்தில் மிகவும் மெருகேற்றப்பட்டு பளபளப்பாயிருந்தான், ஆகையால் அவனுக்கு அதற்கு மேலும் எந்த பரிதாபமும்

இல்லாதிருந்தது. அவன் உணர்வற்று
விறைத்துப் போனவனாயிருந்தான்,
ஏனென்றால் கிறிஸ்து கொடுத்த அந்த உரிமை
சலுகையை அவன் புறக்கணித்திருந்தான்.

78. ஒருக்கால் ஒரு சாயங்கால நேரத்தில்,
அருமையான ஒயின் மதுபானங்களோடு
தன்னுடைய மது விருந்தை (toast)
அனுபவித்துக் கொண்டிருந்திருப்பான்,
விலையுயர்ந்த அணிகலன்களை அணிந்திருந்த
அழகான பெண்களும், அதைப் போன்ற
காரியங்களும் அவனைச் சூழ இருந்தனர்,
அவனுடைய இருதயம் வாஞ்சித்த
எல்லாவற்றைக் கொண்டும் மதுவிருந்து
நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்த
பிச்சைக்காரனோ வாசலருகே படுத்துக்
கொண்டிருந்தான்.

79. **அடுத்த நாள் காலையில்,**
விடியற்காலம் வருவதற்கு முன்பே, அவன்
நரகத்தில் இருந்தான், லாசரு வந்து
தன்னுடைய நாவில் தண்ணீர் தர வேண்டும்
என்று கதறி சத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.
காட்சியோ மாறி விட்டது.

80. அவன், “தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே” என்று கூறுவதைக் கவனியுங்கள், இப்பொழுது, **ஆபிரகாம் யுதர்களின் தகப்பன் என்பது அவனுக்கு அப்பொழுதும் ஞாபகம் இருந்தது.** அவன், “தகப்பனாகிய ஆபிரகாமே, அந்த பிச்சைக்காரனாகிய லாசருவின் விரல்களில் கொஞ்சம் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து, என் நாவில் வைக்கும்படி அவனை அனுப்பும். இந்த அக்கினி ஜுவாலை வேதனையாயுள்ளது” என்றான்.

81. மேலும் அவன் கூறினான்... ஆபிரகாமோ, “இது, என்னால் அதைச் செய்ய முடியாது” என்று அநேக வார்த்தைகளில் கூறினான். “இவை எல்லாவற்றையும் தவிர, உன்னுடைய ஜீவியத்தில் உனக்கு தருணமிருந்தது என்பதை பார்.”

82. **அவனுக்கு எப்போது அந்த தருணம் இருந்தது? இயேசு,** “என்னைப் பின்பற்றிவா” என்று கூறினபோது. **ஆனால் அவன் அதைப் புறக்கணித்து விட்டான்.** அவன் பணம் சம்பாதிக்கக்கூடிய வழியில்

போய் விட்டான். அது சரிதான், பணம் சம்பாதிப்பதில் தவறொன்றுமில்லை, ஆனால் நீங்கள் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே இயேசுவைப் பின்பற்றுங்கள். புரிகிறதா? அவனோ ஜனக்கூட்டத்தினரோடு வேறொரு வழியில் போய் விட்டான்.

83. அவன் கூறினான், ஆபிரகாம், “அதுவுமல்லாமல், எந்த மனிதனும் ஒருபோதும் கடந்து வரக்கூடாதபடிக்கு உனக்கும் அவனுக்குமிடையே ஒரு பிளப்பு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது, எந்த மனிதனும் ஒருபோதும் கடந்து வரவே மாட்டான். அங்கேயிருக்கிறவர்கள் இங்கே வர முடியாது, இங்கிருக்கிறவர்கள் அங்கேயும் போக முடியாது. அந்த பிளப்பு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த மனிதனும் கடந்து வந்ததில்லை, அல்லது கடந்து வரப்போவதுமில்லை” என்று கூறினதை நீங்கள் கண்டுகொள்ளுகிறீர்கள்.

84. அதன்பிறகு அவனைக் கவனியுங்கள். அவன் அப்போது ஒரு சுவிசேஷகனாக இருக்க விரும்பினான். அவன் ஒரு

வாலிபனாயிருக்கையில், இயேசு தம்மைப் பின்பற்றும்படி அவனுக்கு கொடுத்திருந்த அழைப்பு, ஒரு ஆத்தும ஆதாயம் செய்ய வேண்டும் என்று அவன் கொண்டிருந்த அழைப்பு அவனிடம் மீண்டும் திரும்பியது. அவன் அதை நினைவுகூர்ந்தான், அவனுக்கு ஐந்து சகோதரர்கள் மீண்டும் பூமியில் இருந்தார்கள், அவர்கள் அந்த இடத்தில் போக அவன் விரும்பவில்லை.

85. அவன், “அப்படியானால், என்னுடைய சகோதரர்களும் இந்த வழியில் வரக்கூடாது என்று கூறும்படி லாசருவைத் திரும்ப அனுப்பும்” என்றான். வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால், “என்னைப் பின்பற்றிவா’ என்ற அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி.” பாருங்கள்?

ஆனால் ஆபிரகாமோ, “அவர்கள், அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள்” என்றான்.

86. அவன், “ஆமாம், லாசருவைப் போல மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் உயிர்த்தெழுந்து

திரும்பிச் சென்று அவர்களிடம் கூறினால், ஏற்றுக் கொள்வார்கள்” என்றான்.

87. நீங்கள் பாருங்கள், நாம் மரித்த பிறகும், அப்பொழுதும் நீங்கள் சுயநினைவுடையவர்களாய் இருக்கிறீர்கள் என்பதை அது காட்டுகிறது. அவன் அதை நினைவுகூர்ந்தான். ஆபிரகாமோ, “மகனே, உன்னுடைய நாட்களில் நடந்ததை ஞாபகம் கொள்” என்றான். புரிகிறதா? **உங்களுக்கு அப்பொழுதும் ஞாபகம் இருக்கும். நீங்கள் உங்கள் நினைவை இழந்து போவதில்லை. உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும்.**

88. மனிதன் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஞாபகங்கள் அப்பொழுதும் அதேவிதமாக இருக்கும், “என்னைப் பின்பற்றி வா” என்று இயேசு கூறினதை அவன் கேட்டிருந்த அத்தருணத்தை அவன் நினைவுகூர்ந்தான். ஆனால் அவனோ தவறான ஆளைப் பின்பற்றிப் போனான், தவறான கூட்டத்தைப் பின்பற்றினான். **அவன் தவறான கூட்டத்தில் சேர்ந்து கொண்டே, தவறான இடத்திற்குப் போய், தவறான நித்தியத்தில் முடிந்து**

போனான்; அந்நாளில் அவன்
தேவனிடமிருந்து என்றென்றுமாக
நிர்மூலமாக்கப்படுவான்.

89. மேலும் இயேசு குறிப்பிடத்தக்க
மகத்தான ஒரு வார்த்தையைக் கூறினார்,
“மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் எழுந்து
போனாலும், அவர்கள் நம்ப மாட்டார்கள்.
ஏனென்றால் அவர்களுக்கு மோசேயின்
நியாயப்பிரமாணம் உண்டு, அவர்கள் அதற்கு
செவி கொடுக்காவிட்டால், ஒருவன்
மரித்தோரிலிருந்து எழுந்து போனாலும் செவி
கொடுக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் நம்ப
மாட்டார்கள்” என்றார்.

90. ஏன்? ஏன்? நியாயப்பிரமாணம்
அவ்விதமான ஏதோவொன்றைக் கூறினதா?
ஆம். “பிறர் உங்களுக்கு எப்படி செய்ய
வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களோ,
அப்படியே நீங்களும் அவர்களுக்குச்
செய்யுங்கள்.” (லூக்கா 6:31) அவன்
நியாயப்பிரமாணத்தின் கீழாக
ஜீவித்திருந்தான். ஆனால் அவனோ அந்த
பிச்சைக்காரனை வாசலருகே மரித்துப்போக

விட்டு விட்டான். பாருங்கள்? அவன் – அவன் தேவனுடைய கற்பனைகளின் கீழாக ஜீவித்திருந்தான், இருப்பினும் அந்த மகத்தான நித்திய ஜீவனைக் காணத் தவறி விட்டான்.

91. வாலிப பிள்ளைகளே, நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் என்னைப் போன்று காணப்படுகிறீர்கள். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் அப்படியே என்னுடைய குமாரரையும் குமாரத்திகளையும் போன்று காணப்படுகிறீர்கள். ஒருவிதத்தில் நீங்கள் அவ்வாறு தான் இருக்கிறீர்கள், பாருங்கள், ஆவிக்குரியபிரகாரமாக பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். அது உண்மை. தேவனாகிய கர்த்தர் உங்கள் ஆத்துமாக்களை என்னுடைய பாதுகாப்பில் வைத்திருக்கிறார், ஏனென்றால் நீங்கள் வந்து எனக்குச் செவி கொடுக்கிறீர்கள். நீங்கள் என்னை நம்புகிறீர்கள். பாருங்கள்? ஒரு விதத்தில், நீங்கள் என்னுடைய குமாரர்களும் குமாரத்திகளுமாயிருக்கிறீர்கள். அது உண்மை.

92. **தேவனுடைய கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுதல் என்பது ஒரு மகத்தான காரியம் என்பதை எப்போதுமே நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.** ஒரு நல்ல வீட்டில் வளர்க்கப்படுவது என்பது தேவனிடமிருந்து வருகிற ஒரு சுதந்தரம் (heritage). உங்களுக்கு இருப்பதைப் போன்று நற்பண்புகளுடன் கூடிய அருமையான வாலிப பிள்ளைகளாய் இருப்பதென்பது நல்லது. கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதென்பது அற்புதமானது. இந்த சுதந்திரமான தேசத்தில் ஜீவிப்பது கூட அற்புதமானது தான். நாம் அநேக காரியங்களுக்காக நன்றியுள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும்.

93. **ஆனால் நீங்கள் சுதந்தரித்துக் கொள்ளாத ஒரு காரியம் உண்டு. நீங்கள் அதை ஏற்றுக் கொண்டாக வேண்டும். அதுதான் நித்திய ஜீவன். இயேசுவைப் பின்பற்றுவதன் மூலமும், ஒரு மறுபடியும் பிறந்த அனுபவத்தின் மூலமும் மாத்திரமே உங்களால் அதைச் செய்ய**

**முடியும். அதைப் புறக்கணித்து
விடாதீர்கள்.**

**இந்த செய்தி சம்பந்தமான சில வேத
வசனங்கள்:**

லூக்கா 18:18-22

18. அப்பொழுது தலைவன் ஒருவன் அவரை நோக்கி: நல்ல போதகரே, நித்தியஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொள்வதற்கு நான் என்ன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டான்.
19. அதற்கு இயேசு: நீ என்னை நல்லவன் என்று சொல்வானேன்? தேவன் ஒருவர் தவிர நல்லவன் ஒருவனும் இல்லையே.
20. விபசாரஞ் செய்யாதிருப்பாயாக, கொலைசெய்யாதிருப்பாயாக, களவுசெய்யாதிருப்பாயாக, பொய்ச்சாட்சி சொல்லாதிருப்பாயாக, உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கணம்பண்ணுவாயாக என்கிற கற்பனைகளை நீ அறிந்திருக்கிறாயே என்றார்.

21. அதற்கு அவன்: இவைகளையெல்லாம் என் சிறு வயதுமுதல் கைக்கொண்டிருக்கிறேன் என்றான்.
22. இயேசு அதைக் கேட்டு: இன்னும் உன்னிடத்தில் ஒரு குறைவு உண்டு; உனக்கு உண்டானவைகளையெல்லாம் விற்றுத் தரித்திருக்குக் கொடு, அப்பொழுது பரலோகத்திலே உனக்குப் பொக்கிஷம் உண்டாயிருக்கும்; பின்பு என்னைப் பின்பற்றிவா என்றார்.

லூக்கா 12:16-19

16. அல்லாமலும், ஒரு உவமையை அவர்களுக்குச் சொன்னார்: ஐசுவரியமுள்ள ஒருவனுடைய நிலம் நன்றாய் விளைந்தது.
17. அப்பொழுது அவன்: நான் என்ன செய்வேன்? என் தானியங்களைச் சேர்த்து வைக்கிறதற்கு இடமில்லையே;
18. நான் ஒன்று செய்வேன், என் களஞ்சியங்களை இடித்து, பெரிதாகக் கட்டி, எனக்கு விளைந்த தானியத்தையும் என் பொருள்களையும் அங்கே சேர்த்துவைத்து,
19. பின்பு: ஆத்துமாவே, உனக்காக அநேக வருஷங்களுக்கு அநேகம் பொருள்கள் சேர்த்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறது; நீ இளைப்பாறி, புசித்துக் குடித்து, பூரிப்பாயிரு என்று என் ஆத்துமாவோடே சொல்லுவேன் என்று

தனக்குள்ளே சிந்தித்துச்
சொல்லிக்கொண்டான்.

20. தேவனோ அவனை நோக்கி: மதிகேடனே,
உன் ஆத்துமா உன்னிடத்திலிருந்து இந்த
இராத்திரியிலே எடுத்துக் கொள்ளப்படும்,
அப்பொழுது நீ சேகரித்தவைகள்
யாருடையதாகும் என்றார்.

21. தேவனிடத்தில் ஐசுவரியவானாயிராமல்,
தனக்காகவே பொக்கிஷங்களைச்
சேர்த்துவைக்கிறவன் இப்படியே இருக்கிறான்
என்றார்.

லூக்கா 16:19-31

19. ஐசுவரியமுள்ள ஒரு மனுஷன் இருந்தான்;
அவன் இரத்தாம்பரமும் விலையேறப்பெற்ற
வஸ்திரமும் தரித்து, அநுதினமும் சம்பிரமமாய்
வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான்.

20. லாசரு என்னும் பேர்கொண்ட
ஒருதரித்திரனும் இருந்தான்; அவன் பருக்கள்
நிறைந்தவனாய், அந்த ஐசுவரியவானுடைய
வாசலருகே கிடந்து,

21. அவனுடைய மேஜையிலிருந்து விழுந்
துணிக்கைகளாலே தன் பசியை ஆற்ற
ஆசையாயிருந்தான்; நாய்கள் வந்து அவன்
பருக்களை நக்கிற்று.

22. பின்பு அந்தத் தரித்திரன் மரித்து,
தேவதூதரால் ஆபிரகாமுடைய மடியிலே

கொண்டுபோய் விடப்பட்டான்; ஐசுவரியவானும் மரித்து அடக்கம்பண்ணப்பட்டான்.

23. பாதாளத்திலே அவன்

வேதனைப்படுகிறபோது, தன் கண்களை ஏறெடுத்து, தூரத்திலே ஆபிரகாமையும் அவன் மடியிலே லாசருவையும் கண்டான்.

24. அப்பொழுது அவன்: தகப்பனாகிய

ஆபிரகாமே, நீர் எனக்கு இரங்கி, லாசரு தன் விரலின் நுனியைத் தண்ணீரில் தோய்த்து, என் நாவைக் குளிர்பண்ணும்படி அவனை அனுப்பவேண்டும்; இந்த அக்கினிஜுவாலையில் வேதனைப்படுகிறேனே என்று கூப்பிட்டான்.

25. அதற்கு ஆபிரகாம்: மகனே, நீ பூமியிலே

உயிரோடிருக்குங் காலத்தில் உன் நன்மைகளை அனுபவித்தாய், லாசருவும் அப்படியே தீமைகளை அனுபவித்தான், அதை நினைத்துக்கொள்; இப்பொழுது அவன் தேற்றப்படுகிறான், நீயோ வேதனைப்படுகிறாய்.

26. அதுவுமல்லாமல், இவ்விடத்திலிருந்து

உங்களிடத்திற்குக் கடந்துபோகவும், அவ்விடத்திலிருந்து எங்களிடத்திற்குக் கடந்துவரவும் மனதுள்ளவர்களுக்குக் கூடாதபடிக்கு, எங்களுக்கும் உங்களுக்கும் நடுவே பெரும்பிளப்பு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றான்.

27. அப்பொழுது அவன்: அப்படியானால்,

தகப்பனே, எனக்கு ஐந்துபேர் சகோதரருண்டு, அவர்களும் வேதனையுள்ள இந்த இடத்துக்கு

வராதபடி, அவன் போய் அவர்களுக்குச்
சாட்சியாக அறிவிக்கும்பொருட்டு,

28. நீர் அவனை என் தகப்பன் வீட்டுக்கு
அனுப்பும்படி உம்மை
வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன் என்றான்.

29. ஆபிரகாம் அவனை நோக்கி: அவர்களுக்கு
மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் உண்டு,
அவர்களுக்கு அவர்கள் செவி கொடுக்கட்டும்
என்றான்.

30. அதற்கு அவன்: அப்படியல்ல, தகப்பனாகிய
ஆபிரகாமே, மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன்
அவர்களிடத்திற்குப் போனால்
மனந்திரும்புவார்கள் என்றான்.

31. அதற்கு அவன்: அவர்கள் மோசேக்கும்
தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் செவிகொடாவிட்டால்,
மரித்தோரிலிருந்து ஒருவன் எழுந்துபோனாலும்,
நம்பமாட்டார்கள் என்று சொன்னான் என்றார்.

★★★★★